

ಸ್ಥಿರ ಜಿತ್ತದಿಂದ ಇರುವದು ಹೇಗೆ

(ಅಧ್ಯಾಯ 12)

ಗತಿಸಿಹೋದ ತಿಂಗಳುಗಳು ಅಥವಾ ವಣಗಳಲ್ಲ, ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲ ಹೋದ ಪರನ್ನ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಶ್ರೀತ ಹಾತುರನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವದು ದುಃಹದ ಅನುಭವವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹಾಗೂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಸಹೋದರ ಸಹೋದರ ಯರನ್ನ ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವರು ಸಭೆಯಲ್ಲ ನಂಜಗನ್ನರಾಗಿದ್ದು, ಹರಲೋಕದ ಹಾದಿಯಲ್ಲದವರು: ಈಗ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿ ನಿರಂತರ ನಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ಉಂಟಾಗುವ ಮರಣಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಪ್ರಷ್ಣತೆಯು ಅತಿ ಫೋರ್ಮೆರವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ಹೇಗೂ ನಾವುಗಳು ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾದ ನಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜನೆಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ಕೆಲವರು ಇದ್ದು ಹೋಗಿ ರುವಂತೆ, ನಾವುಗಳು ಇದ್ದೇವೆಯೇ?

ಇಜಿಯ ಪುನ್ರಕವನ್ನು ಯಾಂಗ್ ಬರೆಯಲಾಯಿತೋ, ಅವರುಗಳಲ್ಲ ನಹ ಇದೆ ಬಿಧ ವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದವು. ಅವರು ಹಿಂಜಾಲ ಹೋಗುವ ನಾಧ್ಯತೆಯಲ್ಲೂ, ಪ್ರೇರಣೆಯ ಬೆಂಕಿಯ ಮುಂದೆ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಿರುವ ಸೈನಿಕರಂತೆ ಅವರು ಇದ್ದರು. ಅವರು ಹಿಂಜಿಲದು ಹೋಗಿದೆ ಭಾಗವಾದ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಜಿಯ ಪುನ್ರಕವನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಅವರು ಪ್ರಷ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು? ಹರನ್ನರ ಉತ್ತೇಜನದಿಂದಲೇ (ಇಜಿಯ 3:12, 13; 10:24, 25). ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಕೈನ್ಯರು ನಂಜಕೆಯಿಂದಿರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾಧ್ಯನಬಹುದು? ಇಜಿಯ 12ರಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಿದೆ: ಕೈನ್ಯರು ಹೇಗೆ ದೃಢವಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ತಿಂಗಳಾಗಿದೆ.

ತಾಳ್ಖಿ ಅಥವಾ ನಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು

ಸ್ಥಿರ ಜಿತ್ತದಿಂದ ಇರಲು ತಾಳ್ಖಿ ಹಾಗೂ ಸಹಿಸುವಿಕೆಯ ಅಗರ್ವಿಬಿದೆ (ಇಜಿಯ 12:1, 2ಎ). ಇಜಿಯ 11ರಲ್ಲ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖರಾದವರನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. 12:1ರಲ್ಲ, “ಮೇಂಥದೋಹಾದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾಳ್ಖಿಗಳು” ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹೇಗೆ ನಾಳ್ಖಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಓಟವನ್ನು ಕಡೆಗಾಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಂದಿಗ್ರಹಿ ಹಲಹಿತಿಯಲ್ಲಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಾಳ್ಖಿಯ ಮೂಲಕ ನಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವುಗಳು ನಹ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬ ಸ್ಥಿರ ಜಿತ್ತಪನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಅವರ ಸಿದ್ಧಾನಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳ ಯಾವ ಲೀಡಿಯಾಗಿ ಅವಲಂಭನಬಹುದು? ಹೌದು ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುವ ಹಾಹವನ್ನು ಬದಿಗಿಷ್ಟು ಓಡುವದಲಂದಲೇ. ಓಡಿಯಿಂಥನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಂದಬಹುದು? “ತಾಳ್ಖಿಯಂದ” (KJV) ಅಥವಾ “ನಹಿಸಿಕೊಂಡು” (NASB) ಅಥವಾ “ಎಡೆಜಿಡೆ” (RSV) ಓಡುವದಲಂದಲೇ. ಕೈನ್ಯ ಜೀವಿತ ಒಂದು ಓಡದ ಸ್ವದೇಶಿಯಂತಿದ್ದರೂ, ಅದು ನೂರಾರು ಬೀಳರೂ ಓಟವಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂತರದ ಓಟವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲ, ಹೇಗೆ ಜಯಗಳನಬಹುದು? ತಯಕ್ತ ಹಣ್ಣಿ ದೃಢವಾಗಿ

ಒಡುವದಲಂದಲೇ!

ತೈಸ್ತ ಜೀವಿತದ ಮಹತ್ವದ ರಹಸ್ಯವೇನು? ಅದರ ದೊಡ್ಡ ವರದಾನವೇನು? ಅದರ ಆಜಿ ವಾದ “ಆತ್ಮೀಕ” ಜೀವಿತವೇನು? ಕರ್ತನು ನಿನಿಂದ ಬಯಸುವದನ್ನು ಮುಂದಿಷ್ಟುಕೊಂಡು, ದಿನೇ ದಿನೇ ಮುಂದುವರೆಯವರೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕಾಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಮಧ್ಯಾಯೇ ಆಗಿದೆ, ನಕಲ ಹಲಸ್ತಿತಯಲ್ಲ ಮುಂದುವರೆಯವರೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಯೇಸುವಿನ ಮೇಳೆ ದೃಷ್ಟಿ ಪಿಂಚಣಿ

ಎರಡನೇಯವಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಮೇಳೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡುವದಲಂದ, ಸ್ಥಿರ ಜಿತ್ತರಾಗಿ ಇರಬಹುದು. ಇಜ್ಞಾಯ 12:2ಜ-4ನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದ ತೈಸ್ತಲಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂಸೆಗೊಳಗಾದರೂ, ತಂದೆಯಲ್ಲ ಸ್ಥಿರ ಜಿತ್ತವನ್ನಿಷ್ಟಿದ್ದ, ಯೇಸು ನಮಗೆ ಅಂತಿಮವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಅವಮಾನಕ್ಕೊಳಗಾದರೂ, “ಶಿಲುಬೀಯ ಮರಣವನ್ನು ನಹಿಸಿಕೊಂಡನು” ಅದಾಗ್ಯಾ ಹಾಹ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲಾಲ್ಲ. ಭಾಧೆಗಳ ನಿಖಿತ್ತ ವಾಗಿ, ಇತರಲಿಗಾಗಿ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ದೇವಲಂದ ಶ್ರಬಾಪವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

ಯೇಸು ಬೆಲೆಯಳ್ಳ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಇಜ್ಞಾಯ 1 ಓದುಗರು ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದರು (ಇಜ್ಞಾಯ 10:32-34). ಒಂದು ಚೇಳೆ, ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿತೆಯ ಇತರೆ ತೈಸ್ತರಂತೆ ಹಿಂಸೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ “ಬಿರುದ್ದಾಗಿ ಮಾತುಂಬಾಗಿತ್ತು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲಿರ ತೈಸ್ತಗಳ 28:22). ತಮ್ಮ ನಂಜಕೆಗಾಗಿ, ಅವರು ರಕ್ತ ಸುಲಂಡ ಇದ್ದರೂ, ಅಥವಾ ಮುಂದುವರೆದ “ಹಿಂಸೆಗಳ” ನಿಖಿತ್ತ ರಕ್ತ ನಾಕ್ಕಿಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ತೈಸ್ತನ ನಿತ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯಳ್ಳ ಹಾಲುದಾರರಾಗುವ ನಲುವಾಗಿ, ಅವರು ನಂಜಗನ್ತರಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು.

ನಂಜಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಉಂಟಾಗುವಾಗ, ನಾವುಗಳ ನಕ ತೈಸ್ತನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸೋಣ. ನಿಷ್ಪತ್ತ ಹೊಂದಿದ ಹಿಂಸೆ, ನಮನ್ಯ ಅಥವಾ ಶೋಧನೆಗಳು, ಏನೇ ಇರಲ ಅದು ಯೇಸುವಿನ ಭಾಧೆಗಳಿಗೆ ನಮನಾಗಲಾರದು. ಇದರಲ್ಲ ಯೇಸು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ, ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನೇ ನೆರವೇಳಿಸಿರುವನು. ನಿಮ್ಮ ಮನನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲಾದ್ದರೆ, ನಿಷ್ಪತ್ತ ಸ್ಥಿರಜಿತ್ತರಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯಬಿದೆ.

ದೇವರು ತನ್ನ ಮಹತ್ವ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪತ್ರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು

ಮೂರನೆಯವಾಗಿ, ನಂತರಣ್ಣದ ನಮಯಾಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ದೇವರು ತನ್ನ ಮಹತ್ವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ (ಇಜ್ಞಾಯ 12:5-11). ಇಜ್ಞಾಯ ಹತ್ತಿತೆಯ ಹೊದಲ ಓದುಗರು ನಂದಿಗ್ಗೆ ಹಲಸ್ತಿತಯಳ್ಳದ್ದರು, ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಅವರನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ವಾಕ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದು ಹಾಬಿಯನ್ನು ಅವರು ನಾಲ್ಕು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸ್ವಿಕರಿಸಬೇಕಾಯಾತು.

(1) ಶಿಕ್ಷೆ ದೇವರ ತ್ರೀತಿಗೆ ಧೋಳತಕಬಾಗಿದೆ, “ದೇವರು ತಾನು ತ್ರೀತಿನುವರವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ” (12:6).

(2) ಶಿಕ್ಷೆಯು, ದೇವರ ಮಹತ್ವ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ: “ದೇವರ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗದವನು. ದೇವರ ಮನುವಲ್ಲ” (12:7, 8).

(3) ದೇವರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಲಾಕಿಕ ತಂದೆಗಳಿಂದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವಲ್ಲ ಪರಲೋಕದ ತಂದೆಯು ತಾನು ನಿಷ್ಪತ್ತ ಶಿಕ್ಷೆಯ ನಿಖಿತ್ತ ಉತ್ತಮವಾದಾದನ್ನು ನಿಷ್ಪತ್ತ (12:9, 10).

(4) ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜನಲಿಗೆ ಒಳತಾಗಿತ್ತದೆ. ಅದರ ನಿಖಿತ್ತ ಜನರು ದೇವರ “ಹಲಬುದ್ಧತೆ ಯಳ್ಳ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಲು” ನಾಧ್ಯಬಿದೆ (12:10). ಅದು “ನಿತ್ಯವಿಂಬ ಹಲವನ್ನು”

ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ (12:11).

ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಾಗಲು, ಅದರ ಸಿಬಿತ್ತ ದೇವರು ಒಜಿತನ್ನು ಮಾಡುವನು ಎಂಬ ನಾರಾಂಶವನ್ನು ನಿಂಡಲಾಗಿದೆ. ದುಃಖ ಕಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಹಿಂಸೆಯ ಸಿಬಿತ್ತ, ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಹೈಳೆಕಿಲಿ, ಇರರಿರ ನಂತರ್ಭಾಗಿತನ್ನು ನಹ ಅಲಂಕ ಹೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದ್ದರೆ. ನಾವು ಪರಿಹರಿತೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷೆಯ ಉಂಟಾಗುವದಾದರೆ, ಕಷ್ಟ ಉಂಟಾಗುವಾಗ ಅಧಿಕ ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಧೃತವಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ನಿಣಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಲಹಡಿಸೋ

ನಾಲ್ಕನೆಯದಾಗಿ, ನಾವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲು, ನಮ್ಮ ನಿಣಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು. (ಅಪ್ರಾಯ 12:12-17.) ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಕ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ರಾಯ 12:12 ತಿಜಿತನ್ನುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ನಂತರ್ಭಾಗ ನಮಯದಲ್ಲ ಅದು ನನ್ನ ನಂದೆಹಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅ ನಮಯದಲ್ಲ ನಾನು ಶ್ರೀರೀಎಂಬನ್ನಾಗಣೀ, ಕೋಂಪಬನ್ನಾಗಣೀ ಹೊಂದಿರದೆ, ಹಳೆಯ ನೆನಪು ಮಾತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅ ನಮಯದಲ್ಲ ನಾನು “ಜೋಲುಜ್ಞದ್ವ ಕೃಗಳನ್ನು” “ನಾಡುಗುವ ಚೊಳಕಾಲಗಳನ್ನು” - ಆತ್ಮೀಕವಾಗಿ ಘಾತನಾಡುವಂತೆ ನಾನು ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಾಗಿ ನೋಡುವಾಲಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಯಾವಾಗಲಾದರು ಅಂತಹ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆಯೋ?

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೇನು ಮಾಡೇಂಬ? ಅಪ್ರಾಯ 12:12ರಣ್ಣ, “ಆದ್ದರಿಂದ ಜೋಲುಜ್ಞದ್ವ ಕೃಗಳನ್ನು ನಾಡುವ ಚೊಳಕಾಲಗಳನ್ನು ನುಢಾಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂದು ಬರೆದದೆ. ಅದರ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಂತು ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ, “ಬಿಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂಬದೆ. ಹೌದು ನಾವು ಬಿಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಯಾದ ಕ್ರೀಸ್ತ ಜೀವಿತವನ್ನು ನುಢಾಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ” ಎಂಬದೆ. ಹೌದು ನಾವು ಬಿಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಯಾದ ಕ್ರೀಸ್ತ ಜೀವಿತವನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು: “ಇಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಬಿಲಹಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಯಾದ ಕ್ರೀಸ್ತ ಜೀವಿತವನ್ನು ಜೀವಿಸುತ್ತೇನೆ!”

ದೇವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲನುವ ಕುಲತು ನೂತನ ನಿಣಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ: (1) ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ನಮಾಧಾನದಿಂದಿರಬೇಕು. (2) “ಪಲಿಶುಧ್ವತೆಗಾಗಿ” ತವರಿಸಬೇಕು. (3) ಯಾವುದೇ ವಿಧವಾದ “ಕಹಿಯಾದ” ಬೇರುಗಳಿರಬಾರದು - ಅದು ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ನ್ಯಾಸ್ಯವನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳಲಿಯಾದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. (4) ಅನ್ವೇತಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ದೂರಬಿರಬೇಕು. (5) ಏನಾವನಂತೆ, ತಾತ್ತ್ವಾರ್ಥಕವಾದ ಅಶೀಗಳ ಸಿಬಿತ್ತ ನಿತ್ಯವಾದದ್ವಾಗಿ ಕಳಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕ್ರೀಸ್ತ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ನಂಜಗಂಪ್ರಾಗಿ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿಣಾಯಗಳನ್ನು ನಾವುಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು!

ಮಹತ್ವದ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ತಲಾಂತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮಾತ್ರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಗಳಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವಲ್ಲವೇ? ನಾನು ತ್ವಾಧ್ಯಾಹಕನಾಗಿ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರುವೆನು: ಅತ್ಯಮಾದ ಅಂತರ್ಭಾಗನ್ನು ಹಡೆದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಹೊಡ್ಡ ಯಶಸ್ವನ್ನು ನಾಧಿಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯದು ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಮ್ಮ ಉತ್ತಮವಾದ ತಯ್ಯತೆಯಿಂದ ಅತ್ಯಮಾದ ನಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಆತ್ಮೀಕ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲ ಯಶಸ್ವನ್ನು ನಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಾವು ಉತ್ತಮವಾದ ನಿಣಾಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು - ದೇವರ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಧೃತ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು!

ನಮಗಿರಿಸಿ ಮಹತ್ವದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿ

ಇದನೆಯದಾಗಿ, ನಾವು ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಡುತ್ತರಾಗಬೇಕಾದರೆ, ನಮಗಿರಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಅಪ್ರಾಯ 12:18-29ರಣ್ಣ ಹಳೆ ಮತ್ತು ಹೊನ್ನ

ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನಡುವೆ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಲೇನು. “ಮುಷ್ಟುವದಕ್ಕೆ ನಾಧ್ಯವಾದಂಥ ಬೆಂಕಿ ಹೈದರಂಥ ... ಮೊಜ್ಗೊ (ಸೀನಾಯಿ) ಕರ್ತೃಲೀಗೂ ಜರುಗಾಜಗ್ಗೂ” ಎಂಬ ಸಿಯಮಾವಜಯನ್ನು ಹಡೆದ ಬೆಣ್ಣದ ಕುಲತು ಬರಹಗಾರನು ತಿಜಿಸಿದನು (ಬಿಮೋಜನ್‌ಕಾಂಡ 19; 20; ಧರ್ಮೋಽಪದೇಶ ಕಾಂಡ 4; 5). “ನೀವು ಈ (ಬಿಧವಾದ ಬೆಣ್ಣದ) ಬಜಿಗೆ ಭಾರದೆ” ಅಂತಹ ಬಿಧವಾದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವರಲ್ಲ, ಅ ಸಿಯಮಗಳು ನಮಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂದಿರುವನು.

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಯಾವುದರ ಬಜಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ? “ನಾವು ಜೀಯೋನ್ ... ಹಾಗೂ ಜೀವಪುಷ್ಟ ದೇವ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೂ ಹರಲೋಕದ ... ಯೆರೂಹನ್‌ಲೇಖಿಗೂ ದೇವ ದೂತರ ಸಂಘಕ್ಕೂ - ನಾಯಾಧಿಹತಯಾದ ದೇವರ ಬಜಿಗೂ, ಸೀತೆವಂತರ ಆತ್ಮದ ಬಜಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಯೇಸುವಿನ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಿತವಾದ ರಕ್ತದ ಬಜಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ!”

ಹಳೆ ಮತ್ತು ಹೊಸದರ ನಡುವೆ ಇರುವ, “ಕದಲುವ” ಹಾಗೂ ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಣವ ಹಾಗೂ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿನ “ಕದಣಲಾರದ ರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಜನಲಾಗಿದೆ” (12:28). ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರಮವಾದ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬರಹಗಾರನು ತಿಜಿಸಿರುವನು.

(1) ಧರ್ಮಾನ್ತರ್ಕ್ಷೇ ಒಳಗಾದವರಿಗಂತಲೂ, ಅವರು ಉತ್ತರ್ಮರ್ ಹೆಗೆಂದರೆ ಅವರು ಬೆಣ್ಣದಿಂದ ದೇವರ ಬಜಿಗೆ ಬರುವದು ಅನಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೊನ ಸಿಯಮದ ಶ್ರುತಾರ, ಜನರು ದೇವರ ಹಾಗೂ ಹರಲೋಕ ಸಂಭಾರವರ ಬಜಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

(2) ಅವರು ಎಷ್ಟು ಬಿಧವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಭೂಲೋಕದವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಲೋಕದ ಭಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು-ಪರಲೋಕ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಕೈನ್ಯರೊಂದಿಗೂ, ಸೀತೆವಂತರೊಂದಿಗೂ, ರಷ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೂ, ಅವರನ್ನು ತೊಂಡುತೊಂಡ ಕರ್ತನೆಂಂದಿಗೂ ಸರ್ಕಲಿಗೂ ನಾಯಿ ತೇಲನುವ ದೇವರೊಂದಿಗೂ, ದೇವದಾತರೊಂದಿಗೂ ಈಗಾಗಲೇ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವುಗಳು ಕಾಯುವ ಅಗತ್ಯವಿರಾಗಿ.

(3) ಕದಲುವ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಹಾಗೂ ಕದಲಲಾರದ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಯಾವ ಮಷ್ಟಿಮಣಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು! 10:9 ರಂತೆ, “ಆತನು ಎರಡನೆಯದನ್ನು ನಾಷಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊದಲನೆಯದನ್ನು ತೆಗೆದುಜಡುತ್ತಾನೆ.” ಆತನಾದರೇ ಸದಾಕಾಲವಿರುವದಲಿಂದ ಆತನ ಯಾಜಕತ್ವವು ಮತ್ತೊಳ್ಳಬ್ಬಿಗೆ ಹೊಣೆವಂಥಿಂದಲ್ಲ (7:24). ಹಳೆಯದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ “ಹಳೆಯ” “ಪೂರ್ವಕಾಲದ” “ಹೊನ್” ಹಾಗೂ “ಅತ್ಮ” ಎಂಬ ಹದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ.

ಇಂತಹ ಅಶೀವಾದಗಳನ್ನು ಆ ಓದುಗರು ಹೊಂದಿದ್ದಿಲಿಂದ, ಅವರು ಯೇಸುವಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಜೀವಿಸಬೇಕಿತ್ತು, ಈ ಸಂದೇಶವು ಅವರನ್ನು ತಲುಪದೆ ಇರುವಾಗ, ಬರಹಗಾರನು ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ತಿಜಿಸಿದನು. ಮಹತ್ವದ ಅಶೀವಾದದೊಂದಿಗೆ ಮಹತ್ವದ ಹೊಣೆಗಾಲಕೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೈನ್ಯರಾದ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ಇರುವದಾಗಿದ್ದು ಒಂದು ಚೇತಿ ನಾವು ದೇವರ ಜಿತವನ್ನು ನಡೆಸುವಲ್ಲ ಬಿಫಲರಾದರೆ ಶಿಕ್ಷೆಯು ಬಂಡಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ: “ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಅಭಿಧೇಯರಾದರೆ”; “ಆತನು ದಹಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ” (12:25, 29). ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವ ಅಶೀವಾದಗಳನ್ನು ಅಲಕ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ, ಗಂಜಲರವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಹಾತರಾಗುತ್ತೇವೆ (2:1-3; 10:28, 29).

ಈ ವಿಶೇಷವಾದ ಅಶೀವಾದದೆಂತ ನಿಖಿತ್ತೆ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಜಿವಾಭಾವಿಯಲ್ಲಿವರಾಗಿ ದೇವೇ! ಆತನ ಅಶೀವಾದವನ್ನು ನಾವುಗಳು ಗ್ರಹಿಸುವಲ್ಲ ಬಿಫಲರಾದರೆ, ಗಂಭೀರ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ!

ಮುಕ್ತಾಯ

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಹಾಗೂ ಪಣಗಳಲ್ಲ, ನಾವುಗಳು ಜೀಳದಂತೆ ಎಜ್ಜರವಾಗಿರಲು ಯಾವ ಸಂಗತಿಗಳು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಿಸುತ್ತವೆ? ನಾವು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಿರಜಿತ್ತರಾಗಿ ಮುಂದಾಗುವ ನಾಡ್ಯತೆಗಳನ್ನು? ಈ ಮುಂದಿನ ಅಂಶಗಳು ನಮಗೆ ಸಹಾಯಿಸುತ್ತವೆ: ಸಹಸೆಯನ್ನು ಅಭಿಧಾನಮಾಡಿ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿ ಇಡಬೇಕು, ಹಾಗೂ ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶಿಶ್ಯಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲಿಯಬೇಕು. ಕೈಸ್ತಲಿಗಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿ, ನಂಜಗ್ರಹಿಕೆಯಂದ ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡೋಣ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ನಂಜಗ್ರಹಾಗಿರುವ ವಿಕಾರದಲ್ಲ ಅಂತಿಮ ನಿಣಣಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಮ್ಮ ನಿಣಣಯಗಳು ನಮ್ಮ ಸಭೆ, ನಮ್ಮ ಕಿಲಿಯರು, ನಭಾನಾಯಕರನ್ನು ಪ್ರಾಂಗಿಗಳನ್ನೂ, ಬೈಬಲ್ ಸ್ಕೂಲ್‌ ಖೋಳಿತರನ್ನು ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ತಂಡೆತಾಯಗಳನ್ನು ಅವಲಂಭಿಸದೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಂಜರವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಕೈಸ್ತರ ಯಶಸ್ವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಡಾನ್ ವೇಲಿಸ್‌ರವರ ಪತ್ರನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. ಅಭಿಲೇನ್ ಕ್ರಿಷ್ಟಿಯನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲ ಉದ್ಘಾಟಿಸಿದ್ದ ಒಂದು ಗೊಂದಲದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸೋಣ. ಆ ನಮಯದಲ್ಲ ಮೊಲಿನ್‌ರವರ ಕ್ರಾಂಪನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದು, ಈ ಗೊಂದಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಣಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ತದನಂತರ ಅವರು: “ಎಲ್ಲಾಯವರೆಗೂ ನಂಭದ ನದನ್ಯರು, ಕೆಲನಗಾರರು ಹಾಗೂ ಬಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಾಯಿದ ಕಡೆಗೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ನಾಯಿಕಾಗಿ ನಾನು ನಹ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅಂದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಯಿಕಾಗಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ, ನಾನು ನಾಯಿಕಾಗಿ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಅಂದರು!”

ಈ ಬಿಧವಾದ ಮನವರಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ? ನೀವು ಏಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾಯಿಕಾಗಿ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವಿರಾ? ನಭೀಯ, ಒಂದು ಬೆಂಕಿಯಿಳ್ಳ ಬೈಲಿಗಳ ನೇನ್ಯದ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಸ್ತೀ ಪುರುಷರು ಕದಾ, ಇದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ, ನೀವುಗಳ ನಹ ಅವರಂತೆ ಆಗುವಿರಾ ಅಥವಾ ನಂಜಕೆಯನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?